

til 150 eller 200, som det nu kan blive. Jeg vil blot bede ham opgjøre det Regnestykke, hvad det vil sige, at en Mand har $2\frac{1}{2}$ Mil til en Station under de Forhold, som nu ere til Stede for vort Landbrug, hvor vi ikke kunne faae Noget for vore Varer uden, at bringe dem til de største og bedste Markeder, indenlandske og udenlandske. Lad os sige, en Mand har 50 Td. Jord og producerer en Otting Smør hver Uge, lad os regne dette for 30 Rb. og blot sige, at han vinder 10 Ore paa hvert Pund ved at kunne aflevere Smørret til Stationen og sende det til Kjøbenhavn, saa er det 3 Kr. han derved tjener om Ugen eller 150 Kr. om Aaret, og for at faae den Station, som er Betingelsen derfor, maa han blot ofre en 5, 6, 7 Kr. een Gang for alle. Men det vil det ærede Medlem fra Ribe (Bust) ikke gaa ind paa. Jeg kan ikke se, at det er rejsfærdigt at sige, at man ikke vil gaa ind derpaa, fordi det strider mod Principet. Naar det ærede Medlem hævder Principet i den Forstand, at han forlanger af Ministeren og os Andre, at vi skulle opgive Alt, og at naar man ikke kan faae Alt, saa skal man slet ikke ville have Noget, saa siger jeg, at det er det forkasteligste Princip, der kan opstilles, og er det noget Sted forkasteligt, saa maa man sige, at det er det i denne Sag; thi hvorledes vilde det gaa her, naar Alle vilde stemme saaledes? Naar nu det ærede Medlem siger til Ministeren, at naar Ministeren vil opgive den Betingelse, at Beboerne give Jord, saa vil han stemme for Forslaget, saa er jo hele det ærede Medlems Visnepolitik ikke mere end 600 Kr. værd. Jeg forstaar meget godt, at der er Principer, som skulle og bør hævdes af dem, der komme herind. Naar der er Tale om store Spørgsmaal, naar der spørges, om vor Lovgivning skal gaa i demokratisk eller reaktionær Retning, saa er ganske vist det Første, en Rigsdagsmand har at gjøre, at han maa sørge for, at det Princip, han anser for det rette, ogsaa bliver fulgt, men i Spørgsmaal som det, her foreligger, som i og for sig er et aldeles ubetydeligt Spørgsmaal, som der i Virkeligheden ikke kan ligge noget fornuftigt Princip i, der kan man godt stemme for et Forslag, selv om man før har gjort noget Andet, som stred derimod. Vel er Dvingstrup Station kommen til Verden, uden at Beboerne gave Jord dertil, men naar Beboerne her ere enige med Ministeren, og vi her blot behøve at sige Ja, saa kan det ikke være rigtigt, at vi sige Nei og derved skade den Befolkning, som vi skulde gavne.

Bust: Det er kun to ganske korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig overfor det ærede Medlem. Den første er den, at den Formaningstale, han holdt til mig, kommer han til at holde til hele Finantsudvalget. Jeg har ikke stillet mig anderledes til denne Sag, end hele Finantsudvalget tidligere har stillet sig, og jeg har nævnt Exemppler paa, at Ministeren er kommen til Finantsudvalget for Aaringer siden med Forslag om Udvidelse af en Jernbanestation og har sagt: Beboerne give alle Pengene, Regjeringen forlanger kun en Del af Bevillingen; kan det nytte, at jeg stiller et Endringsforslag? Men vi have sagt Nei, hele Finantsudvalget har sagt Nei. Det er altså ikke noget nyt Princip, jeg holder paa i denne Sag; naar det ærede Medlem saa siger, at naar jeg vil være med til at stemme for dette Forslag, dersom Ministeren vil frasælde Forlangendet om, at Beboerne skulle give Jord, saa skulde jeg dermed bevise, at min Visnepolitik kun er 600 Kr. værd, saa maa jeg sige det ærede Medlem, at deri tager han fejl. Jeg vil blot gjerne have, at der skal være Logik og Sammenhæng i min Politik, og naar jeg er med til at stemme for Noget her i Salen, saa vil jeg staa ved min Afstemning, det har jeg gjort baade før vi fik Visnepolitik, og efterat vi have faaet den. Jeg har ligesom det ærede Medlem stemt for at henvide et Andragende om denne Station til Ministerens Overveielse og opfordret ham til at tage sig af Sagen paa Grundlag af, at der ikke skulde ydes Noget af Beboerne, og dersom Ministeren opfyldte, hvad vi da forlangte af ham, saa vilde det være urigtigt, om jeg vilde nægte at gaa ind derpaa. Det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at der er ikke nogen ulogisk Sammenhæng i, hvad jeg udtalte, thi min Motivering for var, at skulle vi pille det ene ud efter det andet, saa en Etump Jernbane og saa en anden, saa en Udvidelse her og saa en der, hvor bliver saa Visnepolitikken af? Naar vi ere med til at indstille et Andragende til Ministerens Overveielse og sige til ham: Vil Du tage Dig af det Andragende paa Grundlag af de og de Forudsætninger, saa forekommer det mig, at det er min Blyt at holde mig til dette Standpunkt naar Sagen kommer praktisk til at foreligge. Det er kun den Oplysning, jeg vilde give det ærede Medlem for Præsts Amts 4de Valgkreds (S. Pedersen) overfor de to Bemærkninger, han kom med, hvorud af det kunde se ud, som om mine Udtalelser ikke stode